

RØDEHAVDULLERNE

Mel: Santa Lucia

Solen og stranden, ørknen og sandet
mødes på himmelsk vis med badevandet.
To brune kroppe som tilbeder varme,
skoldhede åndedrag, bølgende barme.
De finder lys og lyst her ved en solbagt kyst,
Ann og Lucia, Ann og Lucia.
Nydelse, sol og larm lokker dem til fra Tarm.
Ann og Lucia, Ann og Lucia.

Her til Det Røde Hav kom de med jetfly.
Her vil de hele dag'n højst se en let sky.
Selv vil de gerne ses. Ses og feteres.
Højlydt beundres og hedt kurtiseres.
De ynder sydlandsk blod, for deres vugge stod
oppe nordpå der i kulderne, Rødehavsdullerne.
Natten er deres egen i denne fjerne egn.
Rødehavsdullerne, Rødehavsdullerne.

Øjne så himmelblå, lyst hår i striber,
det ta'r de kegler på, hvis andet kniber.
Rigeligt læberødt, godt med mascara,
virker, når man er lidt nord for Sahara.
Så'n kan de sagtens skjul' lidt ekstra kilojoule,
Ann og Lucia, Ann og Lucia.
Mændene står i kø efter en nordisk mø.
Ann og Lucia, Ann og Lucia.

Aft'nen er blød som fløjl, drinksen er kølig,
og den betales af mænd'ne, selvfø'lig.
Selv som en kunstigt blond, er man en stjerne.
Blodet går søndenom mændenes hjerne.
Stigende temp'ratur, der gøres indædt kur.
Mænd der flexer charmemullerne for rødehavsdullerne.
Pokker i middevej'n, natten er deres egen.
Rødehavsdullerne, Rødehavsdullerne.